

Phạm Đình Trọng - Gần một thế kỷ lạc bước Phần 2

1-9-2022

Mít tinh tổng khởi nghĩa tại Quảng trường Nhà hát lớn Hà Nội. Ảnh tư liệu

CÁCH MẠNG THÁNG TÁM 1945 CHẶT ĐỨT GÃY TIẾN TRÌNH LỊCH SỬ VIỆT NAM, ĐƯA XÃ HỘI VIỆT NAM LÙI VỀ THỜI PHONG KIẾN, NGƯỜI DÂN CHỈ LÀ BẦY ĐÀN KHÔNG CÓ CÁ NHÂN

Tư tưởng cách mạng tư sản dân quyền đã tạo ra những trí thức và những nhà chính trị lớn mang tinh thần yêu nước, chí quật cường giành độc lập bằng luật pháp dân chủ tư sản, bằng sức mạnh văn hoá dân tộc và bằng sức mạnh dân trí. Phan Châu Trinh, Phan Văn Trường, Nguyễn An Ninh, Trần Trọng Kim, Lưu Văn Lang, Phạm Quỳnh, Nguyễn Thế Truyền, Hoàng Xuân Hãn, Vũ Ngọc Anh... là những tâm hồn và trí tuệ Việt Nam thời loài người bước vào xã hội công nghiệp, khẳng định sự có mặt dân tộc Việt Nam trên con đường loài người đi đến văn minh công nghiệp. Những tên tuổi đưa xã hội Việt Nam hoà nhập với thế giới, hoà nhập với xu thế giành độc lập dân tộc bằng luật pháp dân chủ tư sản, bằng sức mạnh dân trí.

Lòng yêu nước, chí quật cường còn là ý chí làm giàu của những tài trí Việt Nam làm xuất hiện một giai cấp mới, giai cấp tư sản dân tộc, những nhà tư sản dân tộc tích lũy tư bản đưa đất nước cùng nhịp bước với thế giới đi vào công nghiệp hoá. Giai cấp tư sản dân tộc chấn hưng đất nước về kinh tế, tạo ra chỗ đứng và tư thế Việt Nam trong cộng đồng nhân loại, là thực lực, là cơ sở vật chất của đấu tranh nghị trường, của đấu tranh chính trị.

Không có nền tảng kinh tế của giai cấp tư sản dân tộc cũng không có tầng lớp trí thức dân tộc tiếp nhận triết học Ánh sáng, tiếp nhận tư tưởng cách mạng tư sản dân quyền, không có những nhà chính trị đấu tranh bằng luật pháp, bằng nghị trường.

Lòng yêu nước, ý chí tự cường cùng với tài trí Việt Nam đã tạo nên những nhà tư sản dân tộc tiêu biểu: Trương Văn Bền, Bạch Thái Bưởi, Nguyễn Sơn Hà, Đỗ Đình Thiện, Trịnh Văn Bô, Ngô Tử Hạ, Phạm Chấn Hưng, Bùi Hưng Gia... Những tên tuổi đi vào lịch sử Việt Nam với công trạng lớn đưa xã hội nông nghiệp trì trệ Việt Nam bước những bước đầu tiên vào xã hội công nghiệp năng động, phát triển, mở ra hoạt động sản xuất kinh doanh công nghiệp, đưa dân tộc Việt Nam chập chững nhưng quả quyết bước vào ngưỡng cửa công nghiệp hoá đất nước, theo chân các nước phát triển đi vào văn minh công nghiệp. Kinh tế là nền móng của chính trị. Giai cấp tư sản Việt Nam xuất hiện là cơ sở xã hội bảo đảm cho sự xuất hiện những nhà chính trị của văn minh công nghiệp, đấu tranh bằng luật pháp giành độc lập.

Với những cơ sở công nghiệp và những đô thị hiện đại do nhà nước tư sản Pháp và giai cấp tư sản Pháp tạo dựng ở Việt Nam, với đội ngũ những nhà công thương người Việt giàu tài năng và lòng yêu nước thành đạt chính đáng và đang phát triển mạnh mẽ, đang đưa đất nước và xã hội Việt Nam vững bước vào văn minh công nghiệp, văn minh đô thị. Xã hội Việt Nam đã thực sự bước vào ngưỡng cửa văn minh công nghiệp cần một nhà nước pháp trị của trí thức dân tộc. Chính phủ Trần Trọng Kim với những trí thức hàng đầu của trí tuệ Việt Nam, của văn minh công nghiệp chính là nhà nước xứng đáng và cần thiết của dân tộc Việt Nam ra đời đáp ứng đòi hỏi của lịch sử.

Nội các Trần Trọng Kim chỉ tồn tại hơn bốn tháng. Ảnh tư liệu

Ra đời từ đòi hỏi của lịch sử, Chính phủ Trần Trọng Kim đang thực thi sứ mệnh lịch sử, đang triển khai những công việc cấp bách của thời đại và đã làm được những việc lớn khẳng định vị trí, tư thế Việt Nam. Xoá bỏ hiệp định nhượng địa của triều đình nhà Nguyễn với Pháp, đưa mảnh đất nhượng địa Nam Bộ trở về Tổ quốc Việt Nam. Loại bỏ chữ Pháp và tiếng Pháp, dùng chữ Việt, tiếng Việt trong giáo dục, trong hành chính nhà nước. Ráo rức thiết lập quan hệ quốc tế để được quốc tế công nhận, để Việt Nam có mặt trong cộng đồng nhân loại, nhịp bước cùng nhân loại đi vào văn minh công nghiệp. Và công việc trọng đại, lớn lao, khẩn thiết hơn cả là đang khéo léo và bền bỉ dùng luật pháp dân chủ tư sản giành độc lập thực sự cho dân tộc Việt Nam như Mahatma Gandhi đang làm ở Ấn Độ.

Nhưng bất hạnh thay cho dân tộc Việt Nam và nghiệt ngã thay cho lịch sử Việt Nam. Chính phủ chính danh, hợp pháp của trí tuệ và tâm hồn Việt Nam, xứng đáng với nền văn hiến Việt Nam, phù hợp xu thế thời đại dân chủ Trần Trọng Kim đang ráo riết thực thi đúng đắn và đầy hiệu quả sứ mệnh lịch sử thì cách mạng tháng tám 1945 do đảng cộng sản phát động bùng nổ.

Gây chiến tranh xâm lược châu Á, quân Nhật thay quân Pháp chiếm đóng Việt Nam hồi hải cướp thóc lúa của dân Việt Nam nuôi chiến tranh, gây nên nạn đói khủng khiếp hai triệu người Việt ở vùng lúa đồng bằng Bắc Bộ chết đói. Tháng tám năm 1945, thóc dân nghèo đói cơm ăn được những người cộng sản dẫn dắt ầm ầm đi cướp thóc ở những kho thóc Nhật. Như thóc dân nghèo đói cơm được những người cộng sản dẫn đi cướp thóc, thóc dân đô thị đói tự do đang ngỡ ngàng, bơ vơ trước biến động chính trị dồn dập và mau lẹ cũng được những người cộng sản phát lá cờ độc lập dân tộc lôi kéo xuống đường ầm ầm đến các công đường cướp chính quyền của Chính phủ hợp pháp Trần Trọng Kim cho đảng cộng sản.

Dân đói cơm ăn bỗng cướp được vài thúng thóc là có thực. Nhưng dân đói tự do bỗng cướp được độc lập chỉ là ảo tưởng. Cuộc cách mạng nào cũng diễn ra trong không khí thần thoại và thủ lĩnh cách mạng bao giờ cũng xuất hiện trong hào quang thần thánh, siêu nhân. Xuất hiện như thần thánh trong truyện cổ tích và trong không khí huyền ảo thần thoại đó, đảng cộng sản liền gấp gáp tổ chức tổng tuyển cử, bầu Quốc hội, lập Chính phủ có đủ mặt các đảng phái chính trị và thành phần xã hội. Từ đó đến tận hôm nay, hơn nửa thế kỉ, bộ máy tuyên truyền nhà nước cộng sản vẫn miệt mài ca ngợi nhà nước cộng sản là nhà nước dân chủ đa nguyên, đa đảng do người dân thực sự tự do bầu lên mà họ cố lừa dối sự thật những người không cộng sản được ứng cử và có mặt trong Quốc hội, trong Chính phủ đầu tiên chỉ là hình thức, chỉ để những người cộng sản mượn danh rồi lập tức bị đảng cộng sản vô hiệu trở thành bù nhìn, trở thành những thân ma vật vờ trong chính quyền cộng sản và lặng lẽ bị loại bỏ thảm hại.

Chính phủ Trần Trọng Kim của trí thức, của tinh hoa đất nước đang đưa Việt Nam vào văn minh công nghiệp, văn minh đô thị, hoà nhập với thế giới văn minh. Chính phủ Trần Trọng Kim bị lật đổ, tiến trình công nghiệp hoá tất yếu xã hội loài người phải đi đến bị chém đứt gãy, bị chặn đứng. Cướp được chính quyền, đảng cộng sản lấy lí tưởng công nông tập hợp lực lượng. Tiêu diệt trí thức, tiêu diệt tư sản dân tộc, huỷ bỏ, hoang phế những cơ sở công nghiệp đã hình thành. Đưa Việt Nam lùi về xã hội nông nghiệp cổ hủ, ngưng đọng, khép kín.

Cá nhân có mặt trong cuộc đời gắn liền với quyền tư hữu tài sản. Không có quyền tư hữu là không có cá nhân. Quyền tư hữu quan trọng nhất, căn cơ nhất khẳng định những cá nhân có mặt trong cuộc đời là có thật, không phải hư vô là quyền tư hữu mảnh đất sống. Quyền tư hữu cho con người làm chủ cuộc đời, làm chủ xã hội, làm chủ thiên nhiên, làm chủ những nền văn minh. Tước đoạt quyền tư hữu mảnh đất sống của người dân là tước đoạt nền tảng cơ bản nhất của quyền con người. Giữa thế kỉ 21, loài người đã bước vào văn minh tin học, con người đã làm chủ cả vũ trụ mà ông đầu đảng cộng sản Việt Nam Nguyễn Phú Trọng còn nói với dân như ông chủ nô nói với bầy đàn nô lệ: Người dân chỉ có quyền sử dụng đất, không có quyền sở hữu đất!

Lấy lí tưởng vô sản làm mục đích, xoá bỏ tư hữu cũng xoá bỏ cá nhân, xoá bỏ quyền con người. Toàn bộ tài sản, tư liệu sản xuất, toàn bộ quyền con người của người dân về tay nhà nước công nông. Quyền tư hữu, quyền con người, ý thức về sự có mặt của cá nhân trong cuộc đời trở thành hư vô, không được nhà nước công nông nhìn nhận. Việt Nam thực sự trở về xã hội phong kiến nhưng là phong kiến đau khổ hơn, tăm tối hơn phong kiến trung cổ và tư bản hoang dã: Phong kiến cộng sản. Không còn tư hữu. Không còn cá nhân. Không còn quyền con người. Không còn luật pháp. Chỉ có quyền lực của đảng. Đảng là luật pháp. Luật pháp là đảng. Phép vua thua lệ làng ở thời phong kiến trung cổ. Luật pháp thua lệ đảng là thời phong kiến cộng sản.

Chính phủ Trần Trọng Kim đáp ứng đòi hỏi của lịch sử, phù hợp xu thế thời đại đang kiên trì theo đuổi con đường giành độc lập bằng dân trí, bằng trí tuệ, bằng khí phách dân tộc và bằng pháp luật dân chủ tư sản. Cướp được chính quyền của Chính phủ chính danh, hợp pháp Trần Trọng Kim, đảng cộng sản lại theo lối mòn trung cổ đã bị lịch sử loại bỏ, lại đưa dân tộc Việt Nam vào con đường bạo lực chuyên chính vô sản đẫm máu, giành quyền thống trị xã hội cho đảng bằng máu người dân và duy trì chính quyền chuyên chính vô sản bằng tước đoạt quyền con người, tước đoạt tự do của người dân, đưa xã hội trở về thời tối tăm, ai oán, oan khiên ngút trời tồi tệ nhất trong lịch sử Việt Nam.

Đấu tranh bằng luật pháp của nhà nước dân chủ tư sản, không mất một mạng dân, từ năm 1947 Ấn Độ đã giành được độc lập thực sự. Với Nghị quyết 1514 của Liên Hiệp Quốc, thế giới đã không còn thuộc địa từ năm 1960. Núp dưới ngọn cờ giải phóng, giành độc lập dân tộc để làm cách mạng vô sản Việt Nam, phần hữu cơ của

cách mạng vô sản thế giới, đảng cộng sản đã đưa dân tộc Việt Nam vào con đường bạo lực chiến tranh máu và nước mắt suốt ba mươi năm, từ 1945 đến 1975 chỉ để giành quyền cai trị toàn thể dân Việt Nam, giành quyền làm chủ cả dải đất Việt Nam cho đảng cộng sản!

Ba mươi năm chiến tranh với vũ khí ngày càng hiện đại, máu người dân Việt Nam thấm đẫm đất đai Việt Nam. Xác người dân Việt Nam rải khắp mặt đất, rải khắp đáy sông, đáy biển Việt Nam. “Đò lên Thạch Hãn ơi... chèo nhẹ/ Đáy sông còn đó bạn tôi nằm” Phải có hàng trăm người lính chết trận chìm dưới đáy một khúc sông Thạch Hãn mới có câu thơ của người lính sống sót Lê Bá Dương ngâm ngùi viết về khúc sông đã trở thành nghĩa trang lính như vậy. Ngày nay ở bất cứ đâu trên đất nước Việt Nam, bước ra khỏi cửa là thấy mệnh mông, bạt ngàn nghĩa trang liệt sĩ. Mồ liệt sĩ trắng rợn chân trời là trang sổ nợ trái rỗng đến chân trời của đảng cộng sản với dân tộc Việt Nam, với lịch sử Việt Nam. Trang sổ nợ trái ra theo rỗng dải đất nước là bằng chứng về con đường máu và nước mắt người dân Việt Nam phải trải qua dưới sự dẫn dắt của đảng cộng sản. Mất mát lớn như vậy để rồi người dân Việt Nam lại phải nhận kiếp nô lệ cộng sản, không có cả những quyền cơ bản, tối thiểu của con người là quyền tư hữu mảnh đất hương hoả, quyền tự do ngôn luận. Tội tệ hơn cả kiếp thần dân phong kiến, kiếp nô lệ thực dân.

Danh nghĩa là giành độc lập cho dân tộc Việt Nam nhưng thực chất chỉ là giành quyền thống trị cho đảng cộng sản Việt Nam, cho nhà nước độc tài cộng sản Việt Nam. Thay trí tuệ bằng máu. Thay tinh hoa bằng công nông. Ba mươi năm bằng chuyên chính vô sản, đảng cộng sản đã tàn bạo và quyết liệt tuyệt diệt giai cấp tư sản dân tộc non trẻ nhưng đầy tài năng vừa hình thành đang đưa đất nước Việt Nam vào cách mạng công nghiệp. Ba mươi năm chuyên chính vô sản, đảng cộng sản đã xoá trắng những cơ sở công nghiệp vừa được đội ngũ tư sản dân tộc gây dựng cho đất nước Việt Nam đi vào công nghiệp hoá, đi vào văn minh đô thị. Ba mươi năm chuyên chính vô sản, đảng cộng sản đã đưa xã hội Việt Nam trở về xã hội phong kiến cộng sản. Hơn cả phong kiến trung cổ, phong kiến cộng sản công cụ hoá, súc vật hoá con người. Không nhìn nhận con người, coi con người chỉ là bầy đàn, chỉ là quần chúng cách mạng, chỉ là công cụ để sử dụng, chỉ là súc vật để bị chần dắt. Kỉ nguyên văn minh tin học, cô gái H'Mông trên đỉnh núi heo hút chỉ nhấn nút điện thoại là thác thông tin từ khắp thế giới liền ủa đến, là cô gái H'Mông đã ở giữa dòng chảy cuộc sống cả loài người. Coi người dân chỉ là bầy đàn, giữa kỉ nguyên văn minh tin học, nhà nước cộng sản vẫn đặt loa phường trên đầu người dân!

Nhà nước cộng sản ghi trong Hiến pháp bánh vẽ: Công dân có quyền tham gia quản lý nhà nước và xã hội, tham gia thảo luận và kiến nghị với cơ quan nhà nước về các vấn đề của cơ sở, địa phương và cả nước (Điều 28, Hiến pháp 2013). Tham gia quản lý nhà nước và xã hội, người dân phải được tự do ứng cử, bầu cử, hiến tài trong

dân mới được người dân phát hiện và bầu chọn thay mặt dân quản lí nhà nước và xã hội. Đảng cử, dân bầu, người dân chỉ là những rô bốt đi bỏ phiếu bầu cử theo lập trình cái đặt và điều khiển của đảng. Để được thể hiện minh, dòng hiền tài phải lũ lượt bỏ nước ra đi kéo dài trong thời gian.

Tham gia thảo luận và kiến nghị với cơ quan nhà nước về các vấn đề của cơ sở, địa phương và cả nước, người dân phải có quyền tự do ngôn luận. Nhưng các điều 79; 88; 258 luật Hình sự 1999 và các điều 109; 117; 331 luật Hình sự 2015 đã hình sự hoá quyền tự do ngôn luận của người dân. Phạm Đoan Trang, Nguyễn Thuý Hạnh, Đỗ Nam Trung, Trần Bang, Nguyễn Lân Thắng và hàng trăm khí phách và tâm hồn Việt Nam nói và viết về sự thật đau lòng của hiện trạng đất nước, nói và viết về khát vọng tự do dân chủ chính đáng đều bị buộc tội “Làm, tàng trữ, phát tán hoặc tuyên truyền thông tin, tài liệu, vật phẩm nhằm chống Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam theo Điều 117 Bộ luật hình sự năm 2015” phải nhận những bản án cả chục năm tù đầy.

Hàng loạt nhà hoạt động bị chính quyền Việt Nam bắt giam và kết án nặng nề. Ảnh chụp màn hình

Cá nhân nói tiếng nói trung thực, chính đáng của công dân động chạm đến quyền uy và sự cai trị không chính danh của đảng cộng sản đều bị tù đầy. Cá nhân thành hư vô. Trong tình thế đó, người dân chỉ còn tồn tại, chỉ thực sự có tiếng nói, có sức mạnh trong tư thế, trong đội ngũ Nhân Dân. Người dân chỉ thực sự có quyền thảo luận và kiến nghị bằng tiếng nói của số đông, bằng biểu tình. Nhưng người dân biểu tình hợp pháp phản đối dự luật đặc khu kinh tế dành lãnh thổ đón đội quân Tàu cộng xâm lược vào lốt ổ, phản đối dự luật an ninh mạng bóp nghẹt thêm quyền tự do ngôn luận của người dân liền bị công an còn đảng còn mình quát vào mặt dân:

Mọi việc đã có đảng và nhà nước lo! Mưa roi điện, dùi cui giáng xuống đầu dân. Còng sắt số 8 bập vào tay dân. Dân bị tống vào trại giam, bị công an hành hung đến chấn thương sọ não, bị dẫn giải ra toà án của đảng, bị buộc tội theo các điều 79; 88; 258 luật Hình sự 1999 và các điều 109; 117; 331 luật Hình sự 2015 và cuộc đời lay lắt mướt mùa trong ngục tối.

Với chuyên chính vô sản, chỉ có lợi ích của đảng cộng sản được luật pháp nhìn nhận và khẳng định. Lợi ích của đất nước, lợi ích của dân tộc, lợi ích của người dân chỉ là hư vô. Đảng cộng sản cai trị Việt Nam thực sự là quốc tế cộng sản độc tài cai trị Việt Nam. Đất nước không có độc lập. Lãnh thổ thiêng liêng không còn toàn vẹn. Người dân không có tự do. Trong nô lệ thực dân Pháp, người dân Việt Nam vẫn có quyền tự do ứng cử, bầu cử vào nghị viện của dân, có quyền ra báo tư nhân. Trong nhà nước độc tài cộng sản, người dân Việt Nam trắng tay cả những quyền con người, quyền công dân tối thiểu, sơ đẳng. Tự do báo chí là bảo đảm cơ bản nhất của tự do ngôn luận. Trong nhà nước độc tài cộng sản, người dân Việt Nam không có quyền ra báo tư nhân là mất quyền tự do ngôn luận triệt để nhất, đau đớn nhất, mất quyền thiêng liêng, cơ bản nhất của con người.

(Còn nữa)

<https://baotiengdan.com/2022/09/01>